

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Ciumac Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Ciumac Dmitri Alexandr, născut la 15 iunie 1989,
originar și domiciliat în mun. Bălți, str. 1 Mai, 5, ap.6.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.06.2015 - 13.01.2016;

instanța de apel: 22.02.2016 - 25.05.2016;

instanța de recurs: 23.08.2016 - 26.10.2016

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 ianuarie 2016, cauza fiind examinată conform procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul Ciumac Dmitri a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Procesul penal pe capătul de învinuire a inculpatului Ciumac Dmitri pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - furt de la partea vătămată cet. Railean Nicolai, s-a încetat în corespundere cu art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Pe capătul de învinuire pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - furt de la SC „StarNet” SRL, inculpatului Ciumac Dmitri i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, inculpatului Ciumac Dmitri, i-a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de SC „StarNet” SRL, a fost admisă și s-a încasat suma

în mărime de 2 386,23 lei cu titlu de prejudiciu material de la inculpatul Ciumac Dmitri în beneficiul SC „StarNet” SRL.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ciumac Dmitri la 22 aprilie 2014, a pătruns la etajul tehnic al blocului locativ nr. 13-15, amplasat în mun. Bălți, str. Suceava, unde urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu era observat de către nimeni, a sustras pe ascuns cablu pentru internet de model „UTP cat 5E 4*2 (-) (KIIB-Hn)”, cu lungime de 140 m, la prețul de 3,43 lei/m., în sumă de 479,92 lei, și cablu pentru internet de model „UTP cat 5e 2*2 (-) (KXIB- HTI)”, cu lungime de 31 m, la prețul de 1,78 lei/m., în sumă de 55,27 lei, care aparține SC „StarNet” SRL, în sumă de 535,19 lei, cablu cu care s-a eschivat de la fața locului, fapt prin care i-a cauzat proprietarului un prejudiciu material considerabil în sumă de 550 lei.

Tot, Ciumac Dmitri, la 12 aprilie 2014, ora 23:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând din interes material, prin acces liber a pătruns în salonul automobilului de model „Dacia Logan” serviciul taxi „14099”, care era parcat lângă restaurantul „Semiramis”, amplasat în mun. Bălți, str. Feroviarelor 18, unde din salonul automobilului a sustras pe ascuns un telefon mobil de model „HuaweiU-8650” la prețul de 1 000 de lei, care aparținea șoferului Railean Nicolai, cauzând părții-vătămate o daună materială în proporții considerabile, după care cu obiectul sustras s-a eschivat de la fața locului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatului Ciumac Dmitri, să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare.

Prin prisma art. 85 Cod penal, a solicitat ca instanța de judecată să îi adauge parțial la pedeapsa aplicată inculpatului, pedeapsa neexecutată conform sentinței din 15 ianuarie 2013, cu stabilirea pedepsei finale de 2 ani și 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, instanța de judecată incorect a aplicat prevederile legii materiale care prevăd efectul retroactiv al legii penale, precum și instanța competentă la examinarea acestui fapt. Or, în situația de față inculpatul Ciumac Dmitri, prin sentința Judecătorei Bălți din 15 ianuarie 2013, a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, la 2 ani și 1 lună închisoare în penitenciar de tip semiînchis, care nu a fost pusă în executare până în prezent.

Mai mult, procurorul a indicat că, deși infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care este o infracțiune ușoară, iar conform art. 97 Cod penal, termenul de prescripție este 2 ani, legislația procesual penală prevede expres, că liberarea de

executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție a executării sentinței, se soluționează de către judecătorul instrucție.

Astfel, conform sentinței Judecătorei Bălți din 15 ianuarie 2013, inculpatul Ciufac Dmitri, a fost condamnat prin aplicarea art. 85 Cod penal, fiindu-i cumulată sentința din 15 martie 2012 a judecătorei Bălți, la care termenul de prescripție conform art. 97 Cod penal, este de 4 ani, fiind o infracțiune mai puțin gravă, termen care nu a expirat.

De asemenea, procurorul a menționat că, prima instanță nu a luat în calcul faptul că, inculpatul Ciufac Dmitri, a comis fapte analogice de furt, care se finalizau cu sentințe de împăcare în instanța de judecată.

Procurorul a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este una prea blândă în coraport cu fapta comisă, urmările și personalitatea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, apelul declarat de către procuror, a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează, lui *Ciufac Dmitri Alexandr*, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită lui Ciufac Dmitri, instanța de apel i-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 15 ianuarie 2013, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În rest instanța de apel a menținut dispozițiile sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a indicat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Necătând la faptul că, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului Ciufac Dmitri, instanța de apel a casat sentința în latura pedepsei.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, contrar criteriilor de individualizare a pedepsei penale și nu a ținut cont de prevederile art. 85 Cod penal.

Conform materialelor cauzei penale, inculpatul Ciumac Dmitri anterior a fost de mai multe ori condamnat, în privința ultimului există un șir de cauze penale încetate în legătură cu împăcarea părților și la fel există sentințe de condamnare din care chiar și cu executare reală a pedepsei cu închisoarea (f.d. 147-149).

Mai mult, instanța de apel a indicat că, din materiale cauzei se mai stabilește, că inculpatul Ciumac Dmitri, a fost condamnat, iar executarea pedepsei i-a fost suspendată conform art. 90 Cod penal (f.d. 159-160), după care acesta a mai comis o altă infracțiune.

Așadar, instanța de apel a statuat că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia privind suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare stabilite din nou lui Ciumac Dmitri, deoarece el nu mai poate fi corectat fără a executa real pedeapsa închisorii.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la aplicarea art. 90 Cod penal, urma să țină cont și de prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal, deoarece inculpatul se află în stare le recidivă, fiind condamnat prin sentința din 15 ianuarie 2013, cu pedeapsa închisorii, iar în 2014 a comis din nou cu intenție o infracțiune.

Instanța de apel a specificat că, prima instanță incorect a aplicat prevederile art. 97 alin. (1) Cod penal, interpretând că sentința din 15 ianuarie 2013, nu poate fi pusă în executare în legătură cu expirarea termenului de prescripție a executării sentinței de condamnare.

În acest sens, instanța de apel a respins acest argument al instanței de fond, deoarece prima instanță nu a ținut cont de art. 97 alin. (3) Cod penal, care prevede întreruperea acestui termen în caz dacă el a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune.

La 15 ianuarie 2013, inculpatul Ciumac Dmitri, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 1 lună, iar la 22 aprilie 2014 și 12 iulie 2014, acesta din nou a săvârșit cu intenție alte două infracțiuni.

Instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare a inculpatului Ciumac Dmitri, pentru infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, nu a ținut cont de întreruperea termenului de prescripție a executării sentinței de condamnare din 15 ianuarie 2013, în legătură cu comiterea intenționată a altor infracțiuni și contrar acestor circumstanțe a aplicat pedeapsa fără să țină cont de art. 85 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, apelul procurorului privind necesitatea stabilirii pedepsei definitive lui Ciumac Dmitri, cu aplicarea art. 85 Cod penal, este întemeiat, deoarece la 15 ianuarie 2013, a fost aplicată pedeapsa penală atât pentru o infracțiune ușoară prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, dar prin prisma art. 85 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă și pentru comiterea unei infracțiuni mai

puțin gravă prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, pentru care prescripția executării este în genere de 6 ani, după cum se indică în prevederile art. 97 alin. (1) lit. b) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia adoptată de către instanța de apel, avocatul Gaina Rodica în numele inculpatul Ciumac Dmitri, declară recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se invocă faptul că, decizia instanța de apel este una prea aspră, deoarece instanța de apel nu a ținut cont de examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și că inculpatul este unicul întreținător al familiei, are la întreținere părinții, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Mai mult, recurentul indică că, instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată cu referire la mărimea pedepsei, neraportând soluția adoptată la speța în cauză, fără a indica circumstanțele atenuante sau cele agravante la stabilirea pedepsei inculpatului Ciumac Dmitri.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatul Ciumac Dmitri, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând că, instanța corect nu a constatat careva abateri procesual-penale, iar termenul și categoria de pedeapsă au fost stabilite în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de efectele acestora.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recurs, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.* din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de

drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Astfel, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dar și de faptul că, inculpatul după ce a fost condamnat, aplicându-i suspendarea executării pedepsei penale (f.d. 159-160), a mai comis o infracțiune.

Mai mult, Colegiul penal susține că, instanța de apel corect a conchis că, inculpatul se află în stare le recidivă, fiind condamnat prin sentința din 15 ianuarie 2013, la pedeapsa închisorii, iar în 2014 a comis din nou cu intenție o infracțiune, iar faptul că, prima instanță a concluzionat că, sentința din 15 ianuarie 2013, nu poate fi pusă în executare în legătură cu expirarea termenului de prescripție a executării sentinței de condamnare, este greșit.

În acest sens, sunt aplicabile prevederile art. 97 alin. (3) Cod penal, care prevede întreruperea acestui termen în caz dacă el a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune. Așadar, la 15 ianuarie 2013, inculpatul Ciumac Dmitri, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 1 lună, iar la 22 aprilie 2014 și 12 iulie 2014, el din nou a săvârșit cu intenție alte două infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect a indicat că, prima instanță eronat i-a aplicat art. 90 Cod penale, deoarece a omis prevederile stipulate la alin. (4) ale articolului nominalizat, care indică că, persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că, instanța de apel, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Ciumac Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Ciumac Dmitri Alexandr*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **09 noiembrie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan